

[Wilhelm.]

ved at gøre 13.000 mennesker arbejdsløse er mere end 800 mill. kr. alene for staten. Alt i alt blot på disse få områder har man fjernet godt 13.000 job, man har gjort godt 13.000 mennesker arbejdsløse, og man har derved opnået ikke en besparelse, men i virkeligheden en merudgift for staten på mindst 400 mill. kr. Dette viser klart og tydeligt, at det ikke er beskæftigelsen, der står i forgrunden for regeringens krisepolitik.

Milliardtilskud til privatkapitalen uden mindste garanti for nogen beskæftigelsesmæssig effekt, ja vel, det skorter det ikke på, men på områder som disse, der ubestridt giver beskæftigelse, vælger man uden væklen at „spare“, at gøre folk arbejdsløse, til trods for at det faktisk forøger statens underskud. Det er tåbelighederne fra sidste forår om igen, de såkaldte besparelser på daginstitutionerne, som jo ikke giver 5 øres reelle besparelser. Men det er ikke kun tåbeligt, det følger den samme syge logik som hele krisepolitikken i øvrigt. Målet er at sikre privatkapitalens profit, kun derved har man håb om at få hjulene i gang, som man siger. Derfor den næsten desperate angst for rentefald, derfor milliardtilskuddene til kapitalen direkte som dyrtidsydelsen og indirekte som ved statsobligationerne og meget andet. Inden for rammerne af dette system vil der aldrig blive ført en politik, som i første række sigter på beskæftigelsen. Og det er jo ikke kun på disse enkeltområder, jeg har nævnt her; det er selve grundlaget for socialdemokratiets finanslovsforslag. Selve grundlaget for dette forslag er og var jo en accept af en gennemsnitlig arbejdsløshed på årsbasis på omkring 10 pct.

Finanslovsforslaget afspejler som altid i højere grad end de fleste enkeltlove, hvad det er for en rolle, staten rent faktisk spiller. Vi ser det på indholdet og forudsætningerne: massearbejdsløshed, milliardtilskud til arbejdsgiverne, til kapitalen, og asociale besparelser. Men det må også ses i sammenhæng med de øvrige dele af den indkomstpølitik, der faktisk allerede føres i stort omfang. Det må ses i sammenhæng med tvangsindgrebene ved overenskomstssituationer, det må ses i sammenhæng med real-lønsudhulinger gennem huslejeforhøjelser osv., for at tage den økonomiske side af det, og det må også ses i sammenhæng med de

angreb på arbejderklassens interesser, der har været på den mere, man kunne sige ideologiske side.

Det kulturpolitiske dødsbo, som socialdemokratiet har lagt frem her inden for det sidste år med nedlæggelsen af Workshoppen som det seneste eksempel, og især, og vigtigere, disse angreb, der er på arbejderklassens aktionsmuligheder, bestræbelserne på at kriminalisere aktionsformer, selvforsvarsformer, som hidtil ikke har været ulovlige, uanset om disse bestræbelser går på såkaldte tydeliggørelser eller ved direkte lovindgreb, og på det sidste mindskelsen af retssikkerheden for politiske modstandere.

VS vil ved stillingtagen til finansloven såvel som til ændringsforslagene anlægge den vurdering, om det nu er til gavn for lønarbejderne eller ikke. Det vil vise sig ved afstemningerne i dag og i morgen, at vi kan stemme for en lang, lang række besparelser, men karakteren er ikke normalt den samme, som ligger i sparepartiernes besparelser, hvad enten de kalder sig septemberpartier eller aftalepartier. Karakteren er fjernelse af disse tilskud til privatkapitalen og ikke disse asociale besparelser, der går ud over systemets ofre. Det betyder, at vi stemmer imod de allerfleste af regeringens ændringsforslag, da de alene er bestemt af spareaftalen med de borgerlige partier.

Mens jeg er ved ændringsforslagene, kan jeg meget kort meddele, at vi vil stemme imod samtlige de ændringsforslag, der er stillet af venstre, de radikale, de kristelige eller centrum-demokraterne, eller de af ændringsforslagene, der måtte være tilbage efter tilbagetrækningerne. De har været nemme nok at have med at gøre for os, og det har de konservatives ændringsforslag også, men her vil jeg dog godt tilføje, at vi har hæftet os ved, at de konservative denne gang har klaret at slå både fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og de kristelige, når det gælder selvmodsigelserne, demagogien og poppen. Blot for at komme op på samlede såkaldte besparelser på godt 5 mia kr., som hr. Schlüter kan jonglere med i en kommende valgkamp, har man opstillet dette papir. Der er ikke hoved eller hale eller sammenhæng i det, og i modsætning til trods alt alle andre partier, som dog vover at sige, hvor det er, de vil skære, har de konservative ikke skullet nyde noget af at